स्पृहामेवाह किमित्यादिसप्तभिः दुष्करैः क्रत्वादिभिर्नःफल्गुनातुच्छेनद्युजयेनस्वर्गप्राप्त्यांकिं नकिंचित्फलम् कुतः यत्रनारायणपादपंकजस्मृति र्नास्ति प्रत्युत अतिशयितादिंद्रियाणामुत्सवात् भोगात्प्रमुष्टाऽभूत् ॥ २२ ॥ क्षणमल्पमेवायुर्येषाम् वरत्वेहेतुः मर्त्येनापिदेहेनक्षणेनैवकालेनकृतंकर्म संन्यस्य हरेःपदंसम्यग्यांति ॥ २३ ॥ अतः यत्रवैकुंठकथाऽमृतनद्योनसंति तदाश्रयाःकथापगाश्रयामहांतोनृत्याद्युत्सवायेषु तादृशायज्ञेशस्य मखाश्वपूजाः सः सुरेशस्यब्रह्मणोऽपि लोकोनसेव्यताम् ॥ २४ ॥ अमुमुक्षून्नरान्निंदति प्राप्ताइति ज्ञानंचतदर्थाःक्रियाश्चतदर्थानिद्रव्याणिच तेषांकलापेनसंभृतांपूर्णाम् अपुनर्मृतायमोक्षाय वनौकाइववनौकसः पक्षिणोयथालुब्धकान्मुक्ताअपि पुनर्यदितस्मिन्नेवदक्षेप्रमत्ताविहरंतित

किंदुष्करैर्नःक्रतुभिस्तपोव्रतैर्दानादिभिर्वाद्युजयेनफल्गुना॥ नयत्रनारायणपादपंकजस्मृतिःप्रमुष्टाऽतिश येंद्रियोत्सवात्॥ २२॥ कल्पायुषांस्थानजयात्पुनर्भवात्क्षणायुषांभारतभूजयोवरम्॥ क्षणेनमर्त्येनकृतंम नस्विनःसंन्यस्यसंयांत्यभयंपदंहरेः ॥ २३ ॥ नयत्रवैकुंठकथासुधापगानसाधवोभागवतास्तदाश्रयाः॥ न यत्रयज्ञेशमखामहोत्सवाःसुरेशलोकोऽपिनवैससेव्यताम् ॥ २४ ॥ प्राप्तानृजातिंत्विहयेचजंतवोज्ञानक्रि याद्रव्यकलापसंभृताम् ॥ नवैयतेरन्नपुनर्मृतायतेभूयोवनौकाइवयांतिबंधनम् ॥ २५॥ यैःश्रद्धयाबर्हिषि भागशोहविर्निरुप्तमिष्टंविधिमंत्रवस्तुतः॥एकःपृथङ्नामभिराहुतोमुदागृह्णातिपूर्णःस्वयमाशिषांप्रभुः॥ २६ सत्यंदिशत्यर्थितमर्थितोनृणांनैवार्थदोयत्पुनरर्थितायतः॥स्वयंविधत्तेभजतामनिच्छतामिच्छापिधानंनिज पादपल्लवम् ॥ २७॥

र्हियथाबध्यंतेतद्वत् ॥ २५ ॥ अहोभारतवासिनांभाग्यमित्याहुः यैरिति अग्नयेजुष्टंनिर्वपामिइंद्राय जुष्टंनिर्वपामीत्येवंभागशोनिरुप्तंपृथक्कृतं कथंविधिनाप्रकारेणमंत्रेणचवस्तुतश्चरुपुरोडाशादिभेदेनइष्टंदेवतामुद्दिश्यत्यक्तंनिरुप्तंचममेदमितिस्वी कृत्यत्यागानंतरमश्नातीत्यर्थः पृथक्इंद्रादिनामभिराहुतः आहूतः आशिषांप्रभुः स्वयंपूर्णोऽपिहरिः ॥ २६ ॥ तत्रापिनिष्कामाः कृतार्थाइत्याहुः सत्यमिति प्रार्थितःसन्नर्थितंददातीतिसत्यं तथापिपरमार्थदोनभवत्येव यद्यस्मात्यतोदत्तानंतरंपुनरर्थिताभवति ननुनार्थितश्चेत्किमपिनदद्यादि त्याशंक्याह अनिच्छतांनिष्कामानां तदुत्थानांपिधानमाच्छादकंसर्वकामपरिपूरकंनिजपादपल्लवंस्वयमेवसंपादयति ॥ २७ ॥